

Bohoslužba s výročním sborovým shromážděním 13. 6. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Hospodin mě podepíral, učinil mě volným; ubránil mě, protože si mě oblíbil. (Žalm 18,19b–20)

Pozdrav

Píseň: 161

Modlitba: Bože, náš Otče, každý dobrý dar a každý růst pochází od Tebe. Přislíbil jsi nám své království. Dej, ať smíme doufat v jeho příchod, i když nevidíme, jak roste zaseté zrno Tvého slova. Tak jako je tomu u semen jsi v Kristově příběhu obrátil smrt v život. Pomoz nám, ať roste naše důvěra v něj, abychom mohli v jeho síle zvítězit nad veškerým zlem. Odpusť nám naše viny a odejmi od nás všechno, co do tvého království nepatří. Naplň nás pravou radostí. Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: 1. Samuelova 15,34–16,13

Píseň: 134

2. čtení: Marek 4,26–34

Kázání

„Já nic. To samo.“ Možná jste tato slova někdy sami použili nebo je slyšeli od svých dětí. Když tuto výmluvu slyšíme, víme stejně svoje... Máme za to, že samo od sebe se příliš věcí nestane. Jenže co je jednou výmluva, může v jiném případě odrážet skutečnost. Právě tak nám totiž Pán Ježíš představuje princip růstu Božího království. Ač se to nezdá, je tato nová Boží skutečnost již tady a roste. Není tomu tak, že Boží království teprve jednou přijde, že je třeba na ně čekat. Podobně jako zrno chystající se pod zemským povrchem na svůj růst a plození však ani Boží království není vidět. Jsme tak odkázáni do role zemědělců, kteří poté, co zaseli zrno pod zemský povrch, čekají, až z něho něco vzejde. Musejí důvěřovat, že se sejdou všechny potřebné podmínky a trpělivě očekávat úrodu. A je vlastně zázrak, že ze semena vůbec něco vyroste, že země dává úrodu, že tak základní životní potřeby jako jsou obilí či jiné plodiny nemusíme vyrábět v laboratořích či dílnách, ale že nám vyrostou na poli. Na člověku tady příliš nezáleží. Ty nejzásadnější podmínky, které umožňují život – světlo, vzduch, půdu – dostáváme jako dar. Rolník musí zasít a ano, může něčím přispět k vydařené sklizni, ale princip růstu zrna je na něm nezávislý. Probíhá automaticky, sám od sebe. Mohli bychom říci, že v zrně je zakódována touha po životě, po růstu. Má vůli a sílu k životu. Samozřejmě, že onen automatismus není bez příčiny. Stojí za ním Stvořitel, programátor, který tuto dispozici do zrnka vložil. Ne každé semeno musí vzejít, ale pokud jsou dobré podmínky, pak nás nepotřebuje a my můžeme jen žasnout nad jeho růstem. Kde nebylo nic vidět, tam se najednou něco zelená, tam se děje něco očekávaného a přece nesamozřejmého... Na rozdíl od úrody, která přece jen není vždy zaručena – zrno může zajít – je růst Božího království „odsouzen“ k úspěchu. Ať lidé dělají co chtějí, nedá se tomu zabránit. Úroda je zaručena. Z mála se stává mnoho, z nepatrného začátku vzchází bohatá úroda. Důležité věci se zkrátka mohou odehrávat ve skrytosti. Podobně tomu bylo s Davidem, mladým pastýřem. Při představování Jišajových synů se na něj, nejmladšího, málem nedostalo. Nezdál se být důležitým. A přece se právě z něj stal velký a významný král a předobraz očekávaného Mesiáše.

Ale něco přece dělat smíme, i pro nás se najde úkol. Boží království je sice již tady a roste, ale my tomuto procesu můžeme napomáhat. Tím, že budeme šířit dobro, principy Božího království, zvěst o něm. Přitom je však třeba dávat si pozor na to, co děláme a říkáme. V logice tohoto podobenství by mohlo stačit prohodit někde nějaké slovo a ono už zapustí kořeny, vyroste a vydá úrodu. Mnohá slova a různé vjemy zapomeneme, avšak jsou mezi nimi i ty, které nás ovlivní, která nás zasáhnou, možná i nevědomě. Záleží tedy na tom, zda

budeme vypouštět ze svých úst slova dobrá a laskavá, nebo slova zlá, která ubližují. Někdy se můžeme divit, co z našich slov a činů si lidé zapamatují.

Kromě zrna obilného jsme slyšeli podobenství také o zrnku-zrnku hořčičném. Z tohoto malinkého semínka může vyrůst několikametrový keř. Možná by se nám zdálo důstojnějším přirovnat Boží království třeba k cedru nebo jinému ušlechtilému stromu. Ale slyšíme právě to, že Boží království je podobné zrnku hořčice. Nic vznešeného. A navíc on ten hořčičný keř má povahu plevelu. Na jednu stranu je užitečný, ale na stranu druhou si musí zemědělec dávat pozor, aby mu nezaplevelil pole. Dovolil bych si ho na základě svých zkušeností přirovnat k mátlě. To je také užitečná rostlina, ale chová se podobně jako plevel. Docela čile se rozmnožuje. Každopádně se o takovéto byliny nemusíme nikterak starat. Tak je nám Boží království představeno jako něco s vitalitou plevelu. Jeho šíření a růstu nelze zabránit. Nemusíme se o ně bát. A až vyroste, poskytne stín a bezpečí, do něhož se bude možné ukrýt.

Jak je tomu podle vás se světem? Směřuje k dobrému cíli, nebo to s ním jde od desíti k pěti? Vidíte v něm stopy a projevy Božího království? Často vidíme věci špatné, zdá se nám, že svět je zkažený a vládne v něm násilí a zlo. Do jisté míry je to pravda. Snad se může zdát, že zlo je životaschopnější a odolnější než dobro. Jenže můžeme vidět také věci dobré a potěšitelné. Projevy lásky, dobra a solidarity. Takové skutky jsme mohli pozorovat třeba za pandemie, kdy jedni různým způsobem pomáhali druhým. Svět je zkrátka pestrý a jednostranný pohled je zjednodušující. Na základě obou podobenství je však jisté, že věci se vyvíjejí dobrým směrem, tedy že Boží království roste a šíří se. O to se nemusíme strachovat. Ať chceme, nebo ne, je to jisté. Ono už je tady, je mezi námi. Už se projevuje, už působí. Zatím možná skrytě, ale přece. Bůh neponechává svět bez zájmu, nenechává jej na pospas zlu. Vstupuje do něj jako ten, kdo přináší lásku a záchranu od všeho, co je skutečně zlé a škodlivé. Na nás pak je, jaký postoj k Božímu království zaujmeme. Zda a jak se budeme podílet na jeho růstu a šíření.

Píseň: Svítá 199

Přímluvy: Volejme k Bohu a žádejme ho o pomoc slovy: Prosíme tě, vyslyš nás.

Pane, používej si nás i celou církev k tomu, aby ve světě rostlo tvé království. Nedopusť, abychom tomu byli na překážku. Prosíme tě, vyslyš nás.

Pomáhej všem, kdo prosazují dobro, právo a solidaritu. Dej, ať se dobré věci šíří snadněji než ty zlé. Prosíme tě, vyslyš nás.

Buď na blízku těm, kteří i v této době trpí v důsledku covidu, zvláště v zemích, které jsou na tom nejhůře. Prosíme tě, vyslyš nás.

Ochraňuj lidi na útěku před násilím a chudou, ujmej se těch kdo jsou pronásledováni, protože vyznávají tvé jméno. Prosíme tě, vyslyš nás.

Daruj pokoj a svobodu v Myanmaru, Bělorusku, Číně a v dalších zemích. Povzbuzuj ty, kdo tam snášejí útlak a jsou vězněni. Prosíme tě, vyslyš nás.

Pomoz nám, abychom ti důvěřovali a zakládali na tobě své životy, zvláště se přimlouváme za ty, kdo jsou v zajetí pochyb a nejistoty. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tichá chvíle

Modlitba Páně

Píseň: 667

Ohlášky

- Společnost Christian Refugee Service hledá pomoc pro čínské křesťany, kteří kvůli pronásledování v Číně žádají o azyl v České republice. Pokud máte v rámci sboru, farnosti, případně mezi svými členy možnost bezpečného ubytování pro jednu nebo více osob, jste schopni zajistit drobný pracovní úvazek a ochotni přijmout člověka, který neumí dobře česky a potřebuje podporu, ozvěte se prosím na adresu info@c-r-s.cz. Společnost Christian Refugee Service poskytne veškerou možnou součinnost a pomůže vyřídit potřebné formality. Více informací zde: https://evangnet.cz/oznameni/951-spolecnosti_christian_refugee_service_hleda_pomoc_pro_cinske_krestany_v_cr

- Stále probíhá sbírka trvanlivých potravin a také sbírka na zakoupení nových zpěvníků.
- Program v týdnu:
Pondělí 14:30 Konfirmační vyučování
Úterý 17:00 Schůze staršovstva
Středa 16:15 Náboženství
Čtvrtek 17:30 Setkání „střední“ generace osobně + on-line
- V pátek 25. června se od 17:00 koná na farní zahradě setkání u ohně.
- Narozeniny v týdnu oslaví sestry Matějková a Mrázková. Přejeme jim vše dobré a Boží požehnání.

Výroční sborové shromáždění

Poslání: Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný. V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, číňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry. (Galatským 6,7b–10)

Požehnání: Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. (2. Tesalonickým 2,16–17)

Píseň: 685